

Doplnění materiálů Greenpeace v rámci předmětu NNO 2005.

Vypracovali: Dušan Hauser, Petr Filip.

Zpracováno podle webových stránek <http://www.greenpeace.cz>

http://www.greenpeace.org/international_en/

Úspěchy ve světě (do roku 1999)

1999 Nábytkářský koncern IKEA oznámil, že postupně vyřadí z výroby materiál pocházející ze dřeva z původních pralesů, pokud tento materiál nebude mít certifikát the Forest Stewardship Council (FSC), který je poskytován pouze na dřevo z pralesů, které jsou obhospodařovány v souladu s trvale udržitelným rozvojem.

1999 V devíti zemích byl vydán zákaz používání ftalátů při výrobě měkkých hraček z PVC pro děti do tří let. Evropská unie uplatnila pohotovostní zákaz měkkých hraček z PVC, které děti cucají. Jeden z hlavních světových dodavatelů lékařského materiálu, Baxter International, oznámil svůj úmysl odstranit PVC ze svých výrobků.

1999 Soud ve Spojeném království rozhodl, že vláda nemůže vydávat licence na těžbu ropy v oblasti známé jako the Atlantic Frontier aniž by jednala v souladu s Nařízením Evropské unie o biotopech, zpochybňujícím další těžbu ropy, která by jinak přispěla ke globálním změnám klimatu.

1998 Dřevařský gigant MacMillan Bloedel oznámil, že zastaví holoseče v Britské Kolumbii v Kanadě. Jiné významné dřevařské společnosti v této oblasti, včetně společností Interfor a Doman se připojily k moratoriu na těžbu dřeva v některých údolích kde ještě zůstaly neporušené původní deštné pralesy.

1998 Nike, Xerox, 3M, FedEx, B&Q, Homebase, Do-It-All, Magnet, Kinko, Knauf, Schwank a Lenzing oznámily, že nebudou nakupovat dřevo pocházející z holosečí původních pralesů v Britské Kolumbii.

1998 Po patnácti letech kampaní Greenpeace zakázala Evropská unie používání driftových sítí evropskými rybářskými plavidly.

1998 Australská vláda vykázala japonská rybářská plavidla z dvousetmílové zóny australského pobřeží. Nový Zéland znemožnil japonským rybářům používat jeho přístavy. Tato opatření následovala po plavbě lodi Rainbow Warrior, patřící Greenpeace, do oblasti jižně od Austrálie, kde japonsští rybáři lovíli modrého tuňáka. Plavbou do této oblasti upozornili aktivisté na hrozbu nadměrného výlovu.

1998 Naftařská společnost Shell konečně souhlasí s přemístěním své neslavně proslulé plošiny the Brent Spar na břeh za účelem zrecyklování. Greenpeace pořádalo své kampaně od roku 1995, aby přesvědčilo společnost, která chtěla tuto plošinu potopit do oceánu.

1998 Je vytvořena historická dohoda, která zakazuje potápět dosloužilé těžební plošiny na dno moře v severovýchodní části Atlantiku. Konference v Oslu a Paříži (OSPAR) též souhlasí na návrh Greenpeace postupně zastavit vypouštění tekutých toxických a radioaktivních odpadů do moře.

1998 Greenpeace pokračuje ve svých kampaních za zákaz PVC. Při výrobě nebo při hoření této látky se uvolňují nebezpečné dioxiny. Díky kampaním, 13 zemí na celém světě buď zakáže určité druhy PVC nebo donutí obchodníky, aby ze svých pultů stáhli hračky vyrobené z tohoto materiálu.

1998 Shintech, sesterská firma japonského chemického gigantu Shin-Etsu, upouští od svého záměru vystavět v Conventu ve státě Louisiana největší světovou továrnu na výrobu vinylu. Greenpeace úzce spolupracovalo s místní komunitou, aby se docílilo zákazu výstavby.

1998 Belgická vláda oznamuje, že zrušila kontrakty s francouzskou továrnou v La Hague na přepracování více než 2000 tun radioaktivního odpadu. Jako důvod vláda uvedla svou pozornost, kterou věnuje znečišťování a růstu množství štěpných materiálů. K těmto problémům se snažilo Greenpeace přivádět pozornost přes 20 let.

1998 Německá vláda se zavázala ukončit přepracovávání jaderného odpadu navzdory vnitřnímu politikaření a neustálému odkládání termínu.

1998 Po intenzivních kampaních Greenpeace se turecká vláda rozhodla odložit výstavbu první jaderné elektrárny v zemi.

1998 Kampaně Greenpeace a dalších skupin dosáhly úspěchu, když se jim podařilo dosáhnout zrušení výstavby úložiště jaderného odpadu v Texasu v USA, necelých 100 kilometrů od mexické hranice.

1998 Greenpeace a další lidé donutili americké ministerstvo zemědělství, aby stáhlo svůj návrh na zavedení organických standardů, které by bývaly zahrnovaly i geneticky pozměněné produkty.

1998 Francouzská vláda vyhlásila moratorium na pěstování GE plodin, které mají v Evropě volně rostoucí příbuzné. Na základě soudní žaloby, podané Greenpeace, je ve Francii zakázáno pěstování Bt-kukuřice.

1998 Po kampaních Greenpeace Francie a Řecko vydaly zákaz dovozu GE řepky olejky vyrobené firmou Agrevo.

1998 Brazilský soud vyhověl žádosti Greenpeace, aby veškerá dovážená sója, která je geneticky pozměněná, byla označována.

1998 Hlavní supermarkety v Rakousku vydaly prohlášení, že stáhnou ze svých pultů a nebudou nadále prodávat GE výrobky.

1998 Největší japonský výrobce ledniček, Matsushita, oznámil, že přechází na hydrokarbonovou technologii, která je šetrná k ozónové vrstvě. V Británii začala společnost Iceland vyrábět hydrokarbonové ledničky řady Kyoto Range.

1997 Po četných kampaních za okamžitá opatření na ochranu klimatu, vedených Greenpeace od roku 1988, přijali ministři z průmyslově rozvinutých zemí Kjótský protokol, který stanovil zákonem závazné kvóty pro emise skleníkových plynů.

1997 Vešel v platnost Antarktický protokol, který zakazuje těžební činnost v Antarktidě a který vymezuje přírodní rezervaci.

1997 Greenpeace získalo cenu UNEP Ozone Award za vývoj ledničky Greenfreeze, která nepoužívá plyny ničící ozón ani jiné chemické látky přispívající ke globálnímu oteplování.

1997 Jako výsledek intenzivních kampaní Greenpeace, Rakousko a Lucembursko zakázaly na svém území geneticky pozměněnou kukuřici firmy Novartis, navzdory tomu, že byla povolena Evropskou komisí.

1997 Greenpeace úspěšně zalobovalo za jednoroční zákaz rybolovu do vlečných sáků prováděného traulery ve vodách při východním pobřeží USA.

1997 Greenpeace se stala první mezinárodní environmentální organizací, které je umožněno podávat podněty ke zvláštnímu výboru při Valném shromáždění OSN.

1997 Vláda Velké Británie zrušila plány na úložiště jaderného odpadu blízko závodu na přepracování jaderného odpadu poblíž Sellafieldu po té, co Greenpeace a jiné skupiny podaly svědeckou výpověď.

1997 Francouzská vláda, v reakci na zprávu Greenpeace, přikázala zastavit rybolov ve vymezené zóně kolem výpustě odpadních vod závodu na přepracování jaderného odpadu v La Hague. Vyzvala jeho provozovatele, společnost Cogema, aby předložila variantu provozu bez vypouštění odpadu.

1997 Greenpeace přesvědčilo australskou vládu, aby přistoupila k vyčištění Homebush Bay , oblasti silně znečištěné dioxiny. Tato oblast přímo sousedí s místem konání olympijských her v Sydney v roce 2000.

1997 Česká Republika jako první na světě schválila zákony zakazující obaly z PVC, počínaje lednem 2001.

1997 Mezinárodní úřad pro výzkum rakoviny uvedl dioxiny mezi látkami známými jako lidské karcinogeny. Greenpeace vede mnohaleté kampaně proti výrobním procesům, při nichž se uvolňují dioxiny, například proti výrobě PVC.

1997 Greenpeace dosáhlo díky svým kampaním souhlasu finských papírenských firem UPM Kymenne a Enso se závazkem, že tyto firmy nebudou kupovat dřevo z oblastí původních lesů v Karélii na západě Ruska.

1997 Všechny druhy albatrosů, které se vyskytují při vodách Austrálie, byly umístěny na australský seznam ohrožených druhů. Greenpeace vede kampaně za zařazení albatrosů na tuto listinu mnoho let neboť tisíce těchto ptáků hynou tím, že se zachytí v sítích používaných při lovu ohroženého tuňáka modrého.

1996 Greenpeace předvedlo na veřejnosti prototyp automobilu s názvem Smile v rámci své klimatické kampaně. Tímto úsporným prototypem, postaveným na základu automobilu Fiat Twingo, předložilo důkaz, že je možné snížit emise oxidu uhličitého na 50%.

1996 V Číně zahájila výroba továrna na produkci ledniček šetrných k ozónu pouhé tři roky po té, co byla tato technologie poprvé představena hnutím Greenpeace.

1996 Státy ve Středozeří přijaly protokol, který je zavazuje ukončit vypouštění toxických látek do moře. Stalo se tak v převážné míře díky léta trvajícím akcím Greenpeace a vědeckým pozorováním, obzvláště těm, která sledovala vznik organochloridů.

1996 Greenpeace svolalo historické setkání na úrovni ředitelů. V Oxfordu, v Anglii, se setkali představitelé bank, pojišťoven a výrobců solárních článků. Díky setkání byl uvolněn značný potenciál pro výrobu solární energie, aby se tak pomohlo boji proti změně klimatu.

1996 Greenpeace vyslalo své plavidlo na pokojnou misi do Šanghaje, aby vyzvalo Čínu k ukončení jaderných pokusů. Čína omezila své pokusy a nakonec se zavázala k trvalému ukončení když se připojila k Test Ban Treaty.

1996 The Comprehensive Nuclear Test Ban Treaty (CTBT) je přijata OSN.

1996 Po pěti letech lobování Greenpeace je přijat Izmirský protokol členskými státy Barcelonské konvence. Tento protokol zavazuje signatáře k ochraně Středozeřího moře. Zakazuje dovoz nebezpečných odpadů ze zemí Evropské unie do rozvojových zemí v této oblasti.

1995 Výbor Oslo-Paříž (OSPAR) souhlasí se zákazem výroby chlorovaných parafinů. Rozhodl se tak na základě podnětů politických stran a Greenpeace.

1995 V důsledku akcí Greenpeace prvořadého významu a tlaku veřejného mínění, společnost Shell U.K. upouští od svého rozhodnutí potopit plošinu Brent Spar do Atlantického oceánu.

1995 Většina států v Severním moři se shoduje na moratoriu na potápění ropných zařízení do oceánu a na postupném zastavení vypouštění nebezpečných látek během jedné generace.

1995 Akce Greenpeace za zastavení francouzských pokusných jaderných výbuchů poutá velkou pozornost mezinárodní veřejnosti. Přes sedm milionů lidí podepsalo petici za zákaz pokusů. Francie, Británie, USA, Rusko a Čína se zavázaly podepsat Comprehensive Test Ban Treaty.

1995 Washingtonská deklarace volá po zákazu nebo omezení nerozložitelných organických polutantů (POPs - zejména sloučeniny chlóru) u příležitosti Konference OSN o ohrožování mořského prostředí z pevniny. Následuje tak léta trvajících kampaně Greenpeace poukazující na ohrožení nebezpečnými látkami.

1995 Přes 150 zemí se v Berlíně zavazuje k jednání na dohodě o kvótách na emise skleníkových plynů stanovených k roku 2000. Současně probíhajícího fóra Greenpeace se zúčastnili zástupci větších pojišťoven a bank a potvrdili zájem ekonomicky ovlivnit proces klimatických změn.

1995 Po akcích Greenpeace prvořadého významu a dalších skupin za zastavení těžby dřeva se Britská Kolumbie zavazuje změnit praktiky holosečí v oblastech jako je například Clayoquot Sound.

1995 UNESCO označilo prales Komi v Rusku za Přírodní oblast světového významu, na návrh Greenpeace.

1995 V boji proti destruktivním těžebním způsobům, Greenpeace předvedlo v Kanadě ve Vernonu v Britské Kolumbii první státem uznávaný způsob těžby bez holoseče.

1995 Světová banka podpořila chladírenská média vyrobená na přírodním základě jako náhradu za freony, chlorofluoruhlovodíky a fluoruhlovodíky, technologii vyvinutou pro Greenpeace.

1995 Byla přijata úmluva The Waigany Treaty zakazující dovoz jaderného a jiného nebezpečného odpadu do jižního Pacifiku. Úmluva vznikla na základě iniciativy Greenpeace v South Pacific Forum.

1994 Po akcích Greenpeace, kompromitujících obchodování s jedovatými odpady mezi členskými a nečlenskými zeměmi OECD, bylo po jednáních na vládní úrovni dosaženo zákazu tohoto obchodu, uzavřením Baselské konvence.

1994 International Whaling Commission uznala vznik Antarktické velrybí rezervace navržené Francií a podporované Greenpeace, po letech akcí Greenpeace proti lovu velryb.

1994 Švédská firma Sodra uvedla první technologii na výrobu papíru bez použití chlóru, jako odpověď na poznatky o vlivu chlóru.

1993 Ledničky Greenfreeze, vyvinuté pro Greenpeace, jdou do výroby v Německu, na důkaz, že lze ve výrobě využít alternativy pro freony, chlorofluoruhlovodíky a fluoruhlovodíky.

1993 Úmluva The London Dumping Convention natrvalo zakazuje na celém světě ukládání radioaktivního a průmyslového odpadu do moře.

1992 Francie upouští v tomto roce od jaderných pokusů na atolu Mururoa. Reaguje tak na plavbu lodi Rainbow Warrior do testovací zóny. Slibuje, že přestane s pokusy pokud se tak zachovají i jiné státy.

1992 V platnost vešel celosvětový zákaz používání driftových sítí.

1992 Greenpeace se zúčastnilo Světového summitu v Riu, kde předložilo své návrhy vládám více než 150 zemí.

1992 Greenpeace svým pátráním usvědčilo Rusko z ukládání radioaktivního odpadu do moře. Vyšetřovací komise přijala toto oznámení.

1992 Ministři pro životní prostředí států při břehu severovýchodního Atlantiku se u Pařížské komise (nyní známé jako OSPAR) dovolávají postupného zákazu látek, které jsou jedovaté, neodbouratelné a které se hromadí v živých organismech, včetně těch, které obsahují organochloridy.

1991 Signatáři The 39 Atlantic Treaty se dohodli na minimálně padesátiletém zákazu těžby jakýchkoli nerostů, aby tak uchránili kontinent pro vědecký výzkum.

1991 Německá chemička Hoechst jako první oznámila ukončení výroby freonů, plynů ničících ozón, a uznala tak argumenty dlouhotrvajících kampaní Greenpeace.

1991 Hlavní němečtí vydavatelé přestávají tisknout na chlorem běleném papíru po té, co Greenpeace vytisklo jedno vydání Der Spiegel v rámci své kampaně proti používání chlóru při bělení papíru.

1989 OSN vydalo moratorium na používání driftočných sítí. Reagovalo tak na rozhořčené protesty veřejnosti, která se dozvěděla o důsledcích používání takových sítí díky výzkumům Greenpeace.

1988 Po důkazech předložených po akcích Greenpeace v moři přijala úmluva The London Dumping Convention celosvětový zákaz ukládání organochloridového odpadu do moře.

1987 Při své akci za vyhlášení Antarktidy Světovým parkem založilo Greenpeace v Antarktidě první nevládní základnu.

1985 Francouzské jaderné testy v jižním Pacifiku opět poutají světovou pozornost a vyvolávají rozporné reakce, zejména po té, co francouzská tajná služba potopila loď Rainbow Warrior patřící Greenpeace.

1983 Účastníci úmluvy The London Dumping Convention se dovolávají moratoria na ukládání radioaktivního odpadu do moře v reakci na opakované akce Greenpeace proti takovým činnostem. Od konce druhé světové války je toto první rok ve kterém nebyly oficiálně uloženy do moře žádné radioaktivní odpady.

1982 Evropská komise zakazuje dovoz kožešin tuleních mláďat v odpovědi na protesty veřejnosti, která tak reagovala na akce Greenpeace v Kanadě.

1982 Po akcích Greenpeace na moři proti velrybářům, přijala komise International Whaling Commission, moratorium na lov velryb.

1978 Akce Greenpeace zabránily vraždění šedých tuleňů na Orknejských ostrovech ve Skotsku.

1978 Loď hnutí Greenpeace jménem Rainbow Warrior se poprvé setkala s plavidlem ukládajícím radioaktivní odpad v severovýchodním Atlantiku a poprvé tuto činnost zdokumentovala.

1975 Francie ukončila pokusné jaderné výbuchy ve vzduchu v jižním Pacifiku po té co aktivisté Greenpeace proti nim protestovali přímo v oblasti, kde se tyto testy prováděly.

1971 Spojené státy upustily od pokusných jaderných výbuchů na ostrově Amchitka u Aljašky po první akci hnutí Greenpeace.

Greenpeace flotila

Uvádíme krátký seznam dopravních prostředků, kterých Greenpeace používá ke svým kampaním.

Rainbow Warrior

Duhový válečník patří mezi nejslavnější loď z celé flotily. Jméno plavidla bylo inspirováno severoamerickým indiánským proroctvím. Proroctví popisuje sestup mytické skupiny válečníků z duhy na Zem, tito válečníci sestoupili, aby Zemi chránili a bojovali proti ohrožení, způsobeném lidskou nenasytostí a rozpínavostí.

Paluba Duhového válečníka byla poctěna přítomností Dalajlámy, nebo například členů rockové kapely U2.

Současný Duhový válečník vyplul na moře 10 července 1989. Jedná se rekonstruovanou loď, neboť původní plavidlo bylo potopeno v roce 1985 francouzskými agenty tajné služby, během protestu proti pokusům s jadernými zbraněmi v Pacifiku. Úmysl tajných služeb (ukončení protestů) však selhal, navíc Francouzi utržili celosvětovou ostudu. Akce tajných služeb byla pak Greenpeace využita pro skandalizování celého problému. Opravený „Duhový válečník“ symbolicky prokázal, že nemůže klesnout ke dnu, když se znovu vrátil do boje proti jaderným zkouškám. Francouzské jaderné zkoušky byly na atolu Moruroa definitivně ukončeny v roce 1996.

Akce

Nejdůležitějším momentem bylo rozhodně vítězství v boji proti jaderným pokusům v pacifické oblasti. Navzdory tvrdé kritice a zastrašování vybojoval Rainbow Warrior bezjaderný pacifik. Dalším přínosem patřily protestní kampaně a následná medializace enviromentálních zločinů odehrávajících se v oceánickém prostoru. Loď přemístila obyvatelstvo pacifických ostrovů zamořených zářením, poskytla úlevu a pomoc obětem Tsunami v jihovýchodní Asie, významné jsou protesty proti lovu velryb, globálnímu oteplování, toxickému znečištění moří atd.

Specifikace

Plavidlo je poháněno kombinovaným systémem plachtovní a lodních motorů, je vybaveno špičkovou lodní navigací a moderními komunikačními prostředky.

domovský přístav: Amsterdam, Nizozemí

datum výsadní listiny: 1987

množství kajut: 28

přídavné plavidla: 1 přívěsný a 4 nafukovací čluny

typ lodi: motorový škuner

volací znak: PC 8024

postavilo: 1957 Cochrane & Sons, Selby, UK

výtlak: 555 tun

délka: 55.20 m

šířka: 8.54 m

nejvyšší rychlost: 12 uzlů

Motory: 2 vznětové motory typu Deutz M.W.M. 2 x 6 válců, 2 x 500kW

Průměrná rychlost: 5-7 uzlů

plachty: 650 m²

Esperanza

Spuštěna na moře v únoru 2002. Esperanza patří mezi poslední a největší plavidlo ve flotile Greenpeace. Esperanza (španělsky naděje) je první loď pojmenovanou návštěvníky webových stránek.

Historie.

Lod' byla čtvrtá ze 14 protipožárních plavidel objednaných Ruskou vládou v letech 1983 a 1987 v polské loděnici Stocznia Polnocna v Gdaňsku. Mezi dva nejdůležitější požadavky patřila vysoká rychlost a schopnost plavby mezi ledovými kry.

Z důvodu nedostatku finančních prostředků Ruská vláda prodává část flotily do Norska, kde lodě pracují jako podpora leteckých služeb.

Při délce 72 metrů a maximální rychlosti 16 uzlů, je ideální pro rychlý a dlouhý rozsah práce. Navíc, je díky speciální konstrukci vhodná pro práci v polárním regionu.

Greenpeace po nákupu provedla celkovou rekonstrukci plavidla, s přihlédnutím šetrnému postoji vůči životnímu prostředí. Toto zlepšení zahrnuje: vyjmutí všech azbestových částí; speciální ochrana palivové soustavy z důvodu maximálního utěsnění; nově vybavený, účinnější, diesel-elektrický pohon; recirkulace splaškové vody na palubě; efektivní topný systém; čisticí přístroje, kalové čerpadla; 15 efektivnějších než požadují současné lodní předpisy; netoxické složky barev; čpavkové chlazení a klimatizace namísto dřívějšího chlazení na bázi freonových plynů. Jedná se o první plavidlo registrované v holandsku, které je vybaveno tak vysokým stupněm environmentální šetrnosti (konstrukce, úspornost, redukci emisí CO2...).

Ke standartní výbavě je navíc dodána helikoptéra a speciální palubní jeřáb pro zpuštění nafukovacích člunů.

Akce

Esperanza vyplouvá poprvé v roce 2002 v kampani za záchranu a zachování tropických pralesů. Rovněž tak je využívána v dalších kampaních, například protestuje proti lovu velryb, provádí odběr vzorků, poskytuje zázemí pro vědeckou činnost a podobně.

Specifikace

domovský přístav: Amsterdam, Nizozemí

dřívější jméno: Echo Fighter

datum výsadní listiny: 2000

množství kajut: 33

přídavné plavidla: 2 žebrové a 4 nafukovací čluny

schopnost nést na palubě helikoptéru: ano

typ lodi: expedice/výzkum

volací znak: PD 6464

výrobce: 1984 Gdaňsk, Polsko

hrubá tonáž: 2076 BRT

délka.: 72.3m

šířka: 14.3m

nejvyšší rychlost: 14 uzlů

pohonné zařízení: 5.876 BHP, 2*2.938 BHP Sulzer V12

Arctic Sunrise

Na konci roku 1996, Greenpeace připravuje plavidlo pro ledové podmínky Antarktidy. Do úprav patří zpevnění lodního kýlu a vytvoření protiledové bariéry.

Akce

Arctic Sunrise začal působit v kampani pro prevenci znečištění polárních moří olejovými úniky. V roce 1997 se stal první lodí, která obeplula ostrov James Ross v antarktické oblasti. K ostrovu nebylo dříve možno doplout kvůli 200 m širokému pásu pobřežního ledu. Tento fakt Greenpeace vzalo jako jeden z důkazů změny klimatu, který byl v Antarktidě dokumentován. Arctic Sunrise dále protestuje v Severním arktickém moři proti britské petrolejové firmě Northstar, kvůli posunutí hranice rozlití oleje v tomto regionu. V jižních oceánech pak posádka maří snahy japonského velrybářského programu, a pronásleduje ilegální velrybářskou loď Mauritius pod vlajkou Patagonie. Mezi další akce patří v roce 2000 symbolické vmanévrování plavidla přímo do cesty řízených střel, v rámci amerického protijaderného štítu.

Specifikace

domovský přístav: Amsterdam, Nizozemí

dřívější jméno: Polarbjorn

datum výsadní listiny: 1995

množství kajut: 28

přídavné plavidla: 2 žebrové a 2 nafukovací

možnost nést helikoptéru: Ano

typ lodí: motorová jachta

volací znak: PCTK

postavil: 1975 AS Vaagen Verft

hrubá tonáž: 949 tun

délka: 49.62 m

šířka: 11.50 m

nejvyšší rychlost: 13 uzlů

pohon: MAK 9M452AK 2495 IHP 1619kW

pomocné motory: 2 x Deutz BF6M716 208hp

Argus

Argus je v rámci Greenpeace flotily nejmenší motorovou lodí. Většinou pracuje okolo Rotterdamu, nebo podél pobřeží Severního moře.

Argus byl zkonstruován v roce 1977 švédským námořnictvem a byl známý jako MS Trymbergen.

Greenpeace zakoupilo plavidlo od norské námořní společnosti v roce 2000, zde byla používána pro námořní výcvik a výletní rybaření. Po transakci byla přejmenována na Argus a domovským přístavem se stal Leuvehaven u Rotterdamu.

V Řecké mytologii je Argus obr, který má tělo poseté stovkami očí, což symbolicky předznamenává další osud plavidla, neboť je využíváno k monitorování znečištění životního prostředí.

Historie

Argus je zhotovená z lehkých materiálů a obsahuje dva motory, což ji předurčuje k velmi rychlému pohybu. Na palubě je vezen rovněž rychlý nafukovací člun, který obsahuje výbavu pro odběr vodních a půdních vzorků. Díky tomuto vybavení může Greenpeace odebírat vzorky a odhalovat znečištění, ilegální skádky a podobně.

Akce

Argus převážně vede kampaně proti produkci, užívání a znečišťování toxickými látkami. Na plavidle jsou použity nátěry, které neobsahují toxickou složku TBT, která se používá proti usazování mořských řas. První akce v září 2000 proto byla zaměřena proti používání TBT nátěrů v námořní dopravě. V únoru 2001 Argus blokoval nákladní loď Saga Tide, která dopravovala dřevo z kanadských pralesů do Nizozemí.

Během května 2001 Greenpeace užívalo Argus ke kampani za vyčištění Rotterdamského přístavu. Přístavní vody obsahovaly vysoké koncentrace jedovatých sloučenin, kampaň přinutila největší producenty (AKZO, Shell, Shin Etsu) přístav vyčistit.

Specifikace

domovský přístav: Rotterdam

původní jméno: MS Trymbergen

datum výsadní listiny: 2. květen 2000

počet kajut: 7

typ: hlídková loď

výrobce: 1977 Lunde, Švédsko

hrubá tonáž: 29 tun

délka: 19.15m

šířka: 4.10m

nejvyšší rychlost: 20,5 uzlů

pohon: Volvo Penta (2 x 340 s.h.p.)

Greenpeace balón

Greenpeace balón může přepravovat na palubě trojčlennou posádku - pilota a dva pasažéry, například aktivistu, fotografa nebo výsadkáře. Tři další lidé tvoří pozemní personál. Balón může být vypuštěn pouze za slabého větru (do 10 uzlů). Rozeznáváme dva typy použití: volný let nebo balón uvázaný na provaze. Během volného letu je balón nesen podle všeobecného směru větru. Pilot navíc může využít různého směru větru ve vyšších a nižších nadmořských výškách.

Historie

Mezi první historické kampaně Greenpeace balonu patří let nad Berlínem rozděleného zdi 1983, nad americkou nukleární zkušební plochou v Nevadě v r. 1987 a nad Tádž Mahalem během jaderné zkoušky v Indii v r. 1998.

Akce

Greenpeace užívají balón pro různé kampaně, například pokud je potřeba vyvěsit transparent, pro měření znečištění z letecké dopravy a jako platforma pro seskoky padákem.

Specifikace

1 plášť CAMERON, typ sféra 105

1 koš balonu CAMERON, typ aristokrat

1 CAMERON hořák MK 4 extra

1 výtlačný ventilátor

2 standardní Worthingtonovy válce

1 vlečný vůz WESTFALIA

Příloha č. 1

Ukázková negativní reakce vůči aktivitám Greenpeace z pera novináře Ivana Breziny, na stránkách www.reflex.cz

Tištěný Reflex IVAN BREZINA 24. 2. 2004 • 4:51:16

Organizace Greenpeace vydělává na lidském utrpení

Reflex (5/05, Bhópál) otiskl dvoustranu tiskového mluvčího české pobočky Greenpeace Václava Vašků o výstavě indického fotografa Raghua Ráje. Ten zdokumentoval utrpení tisíců obětí havárie chemičky americké firmy Union Carbide v indickém Bhópálu v prosinci 1984. K celé věci je ale potřeba něco dodat.

Je Greenpeace, který Václav Vašků zastupuje, skutečně neziskovou organizací, jež ušlechtilě pomáhá obětem katastrofy? Když jsem před časem v Bhópálu natáčel reportáž pro pořad Fakta České televize, zjistil jsem, že lidé z Greenpeace pomáhají spíš sami sobě. Na jejich české webové stránce o bhópálské tragédii visí přímo pod fotografií Raghua Ráje nepřehlédnutelná výzva: "Podpořte toxickou kampaň Greenpeace!" Pokud se fotkami šokovaný čtenář prokliká na anglické stránky této kampaně, vybařne na něj žádost o peníze - Greenpeace si bude z vašeho účtu strhávat každý měsíc deset, dvacet, třicet dolarů ... stačí jen vyplnit číslo kreditní karty. Utrpení, které jedna z největších průmyslových katastrof v dějinách lidstva vyvolala, tedy Václav Vašků a jeho kolegové využívají k fundraisingové kampani. Kdyby její výtěžek putoval k těm, kdo únik plynu přežili, bylo by to chvályhodné. Během natáčení v Bhópálu mi ale jeden z indických lékařů doslova řekl: "Po havárii se tu objevila spousta organizací, jež se zajímaly hlavně o zahraniční pomoc a o příspěvky veřejnosti. Je otázkou, jestli se peníze, které tyhle skupiny vybraly, skutečně dostanou k obětem plynu." Pokud jde o Greenpeace, je odpověď jednoduchá: nedostanou. Celkové roční příjmy Greenpeace z fundraisingu se pohybují kolem 160 miliónů eur. Buďme spravedliví - Greenpeace vede kampani víc. Vybírá peníze na velryby, na amazonské pralesy, na boj proti genetickým modifikacím.

Právě bhópálská kampaň je ale mediálně velmi viditelná, neboť Greenpeace havárii používá také k politicky motivované kritice nadnárodních společností a procesu globalizace. V roce 2002 na summitu Země v Johannesburgu aktivisté například představili zprávu Firemní zločiny (Corporate Crimes), v níž je podstatná část věnována právě firmě Union Carbide a její nástupnické organizaci Dow Chemicals. Dejme tomu, že bhópálská kampaň vynese Greenpeace za rok jen jednu desetinu celkových příjmů, tedy asi 16 miliónů eur. Kolik z toho dostanou oběti plynu? Fundraiser české pobočky Greenpeace Václav Folda mi sdělil, že jedinými penězi, které kdy Greenpeace do Bhópálu poslal, bylo 70 000 eur určených pro jednu místní kliniku. Ani tato suma ovšem nepocházela z fundraisingových příjmů Greenpeace, ale z účelové sbírky, kterou na podporu kliniky vyhlásila nizozemská pobočka. On sám ani mluvčí nizozemské pobočky Karen Gallagher mi přes opakované žádosti neodpověděli na dotaz po výši průměrného platu fundraisera Greenpeace. Odmítají tedy zveřejnit klíčový údaj pro posouzení poměru nákladů na bhópálskou sbírkovou kampaň a částky, kterou z ní oběti havárie nakonec dostaly. Vyjděme z hrubého odhadu, že průměrný měsíční plat v západní Evropě je 3000 eur. Částka, již aktivisté jednorázově věnovali postiženým, jejichž jménem peníze vybírají, je tedy zhruba rovna ročnímu platu fundraiserů dvou národních poboček. Takových poboček má Greenpeace celkem čtyřicet. Taky se vám na jazyk dere slovní spojení "nechutný hyenismus"? Václav Vašků v článku pro Reflex dost přesně popsal, jak firma Union Carbide připravila oběti havárie o odškodné. Ředitele české pobočky Greenpeace Jiřího Tuttera jsem se proto zeptal, kolik peněz jim hodlá jeho

organizace poslat z výtěžku pražské výstavy fotografií Raghua Ráje. Odepsal mi, že zisk prý bude nižší než náklady, a dodal, že Greenpeace už na žádné mé další dotazy nebude odpovídat. Rozumím: ideální návštěvník pro pagační sbírkové akce, na kterou čtenáře Reflexu pozval Václav Vašků, se nemá ptát na nic jiného, než je číslo konta. V čem se pak ale vlastně liší podnikatelská etika nadnárodního koncernu Greenpeace od podnikatelské etiky firmy Union Carbide?

AUTOR JE REDAKTOREM ČASOPISU MAXIM

Příloha č. 2

Oficiální stanovisko Greenpeace na stránkách www.greenpeace.cz

REAKCE NA ÚTOKY V TISKU

K dosavadním i budoucím článkům Ivana Breziny

V českých tiskovinách se pravidelně objevují negativní články o Greenpeace. Jejich autorem je vždy Ivan Brezina a jejich vyznění je vždy stejné: Greenpeace je levicově pletichářská ekoteroristická skupina, která klame veřejnost, zneužívá skutečné i smyšlené ekologické problémy a nestoudně vydělává spoustu peněz.

Pan Brezina ve svých útocích většinou recykluje několik "kauz" a "afér", k nimž se chceme pro jednou a pro vždy vyjádřit.

Jednou z nich je tvrzení, že z Greenpeace "se znechucením odešli" jeho zakladatelé a organizaci kritizují za to, že opustila vědu a logiku, stala se extremistickou a krajně levicovou. Mnoho výrazných osobností z Greenpeace v průběhu let skutečně odešlo. Někteří jako přátelé a příznivci, jiní se bohužel s tímto hnutím rozešli ve zlém. Sotva však je jakákoli třetí strana schopna objektivně posoudit, kdo měl pravdu ve sporu, který vyústil v rozchod. Také jeden z jeho zakladatelů hnutí Patrick Moore odešel z vedení Greenpeace Kanada po vnitřních neshodách v roce 1985. Založil poté poradenskou firmu s názvem Greenspirit a začal šířit svůj názor, že ekologické hnutí se stalo extremistickým a neochotným přijímat kompromisy, jež jsou prý nutné pro nacházení praktických řešení. Moore tvrdil, že skutečnou ekologickou agendu již převzaly vlády a průmysl.

Všude kolem nás jsou bohužel nesčetné příklady toho, že mnoho velkých průmyslových a obchodních společností životní prostředí nejen nechrání, ale vážně ho poškozují, a že vlády mnoha zemí nedělají nic pro jeho ochranu. Co se v uplynulých letech skutečně změnilo, je pouze rétorika, jakou tyto firmy a instituce používají, a úhybné manévry, kterými znečišťování životního prostředí kryjí. Tato skutečnost je také důvodem samotné existence Greenpeace.

V době, kdy v naší organizaci pracují vzdělaní a etablovaní odborníci a kdy s námi spolupracují nezávislí specialisté z různých vědních oborů, snad ani nemusíme zdůrazňovat, že vědu a logiku považujeme za základ naší činnosti. A vykreslování domnělých "nepřátel" Západu jako komunistů a jiných krajně levicových extremistů je již otřepaným zvykem. Greenpeace neudrhuje žádné styky s organizací Earth First, jak pan Brezina tvrdí. Jediným spojením snad může být, že se možná někteří bývalí členové Greenpeace později připojili

s Earth First. A možná právě proto, že se jim Greenpeace zdála málo radikální. V takovém případě by jeden očekával od Ivana Breziny spíše pochvalu. To se však nehodí do jeho konceptu malování ďábla.

Autor se také snaží dehonestovat další výraznou osobnost spjatou s Greenpeace - Davida Mc Taggart, o němž hovoří jako o defraudantovi a pašerákovi. Mc Taggart nikdy neskrýval skutečnost, že byl novozélandskými úřady obviněn z pašování hodinek. Byla to tehdy součást taktiky jak zabránit nenásilnému protestu proti francouzským jaderným pokusům na atolu Mururoa v roce 1972. Cílem tohoto smyšleného obvinění bylo zpozdít vyplutí McTaggartovy lodi Vega z Nového Zélandu na cestě k Mururoa.

V článkách Ivana Breziny se objevuje i jméno zapříisáhlého nepřítele Greenpeace, islandského filmaře Magnuse Gudmundssona. Tento zastánce lovu velryb již ve svém prvním dokumentu "Survival in the High North" z roku 1989 napadal Greenpeace a mimo jiné tvrdil, že Greenpeace falšovalo záběry zabíjení tuleních mláďat. Norský soud ho nakonec usvědčil z pomluvy a Gudmundsson musel Greenpeace zaplatit 30.000 norských korun odškodného. Přední norské noviny Verdens Gang také později odhalily jeho vazby na americké anti-ekologické organizace (mj. s hnutí Wise Use).

Pokud jde o lov velryb, Greenpeace bojuje proti komerčnímu, tedy průmyslovému a masovému lovu velryb, a nikoli proti lovu velryb pro vlastní obživu domorodými skupinami a jejich tradičními technikami.

Brent Spar je zrovna tak ohraná písnička. Ivan Brezina počítá s tím, že si lidé nepamatují a k jejich zmanipulování tedy postačí, vyřkne-li jenom jedna desetina pravdy. Pro pořádek tedy znovu: Greenpeace přiznalo mnohokrát, že došlo k technické chybě při měření obsahu zbytkové ropy v ropné plošině (měrná hadice se ohnula a naměřila tak podstatně vyšší hladinu). Skutečný obsah ropy se později ukázal menší, než naměřený. To však nic nemění na skutečnosti, že odtažení plošiny na pobřeží a její následná demontáž byla podstatně ohleduplnější k čistotě moří, než její pouhé potopení, které hodlala provést společnost Shell, což později uznal i samotný Shell. Protože to však lze sotva připsat Greenpeace k tíži, Ivan Brezina raději o tom mlčí.

Mimochodem, právě tato událost podnítila vznik velmi přísných interních pravidel při zveřejňování jakýchkoli technických či vědeckých poznatků. Veškeré údaje musí být řádně ověřené. Ukázkou by mohly sloužit např. výsledky odebírání vzorků sedimentů v Labi pod Spolanou naší organizací v loňském roce. Zjištěná koncentrace rtuti byla tak neuvěřitelně vysoká, že jsme místo skandálního volání raději provedli další odběr. Při něm již byla koncentrace nižší, stále však velmi vysoká. (viz <http://www.greenpeace.cz/media/zpravy.shtml?x=148301>)

Mohli bychom uvést další příklady dezinformací a polopravd, které Ivan Brezina záměrně či z nevědomosti ve svém psaní proti Greenpeace uplatňuje (nechybí mezi nimi ani dezinterpretace událostí kolem vplutí lodi Arctic Sunrise do vod Aljašky, které jsme již dříve na našich webových stránkách uvedli na pravou míru). Byl by to snad příliš dlouhý výčet. Naší snahou je jen poukázat na skutečnost, že Ivan Brezina je již dlouho znám nejen jako kritik Greenpeace, ale bohužel také jako jeho nepřítel, který naši organizaci napadá programově a pravidelně, a že jeho příspěvky není možné považovat za objektivní, a rozhodně ne za pravdivé.